

La decisió de Rosa Aguilar

Vicent Álvarez

La decisió de Rosa Aguilar ha generat l'esperada reacció d'uns i d'altres, allò de “cos a terra que venen els nostres” explica algunes de les coses que he escoltat, altres opinions venen de la gent que vol reduir la política a l'esquema del bipartidisme. De colp i volta, una persona que era l'exemple o referent ha deixar de ser-ho; de nou no hi ha més eixida que el possibilisme.

El tema em planteja unes qüestions de fons sobre les quals cal reparar. La primera té a veure amb la persona, Rosa Aguilar té vocació política, si ara ha optat per veure si pot ser més útil en altres tasques, al meu parer, la seua vàlua continua en peu o vigent. Cal esperar per veure la seua gestió. Altre tema més rellevant esta en l'articulació d'una opció plural d'esquerra transformadora, a nivell de l'estat. Aquesta és una cosa que no acaba de quallar, tant per raons alienes a la voluntat de la gent que ho intenta, cas de la llei electoral, com pels seus despropòsits.

Es pot parlar de dificultats, o, fins i tot, d'incapacitats. Pretendre generar unitat i diversitat, sobre la base de mantenir intactes algunes ortodòxies de classe, comporta el risc de generar exclusions, o autoexclusions. Tinc molt present algunes reflexions de Vázquez Montalbán, quan insistia en la necessitat de deixar ben patent que ja no pot haver-hi veritats absolutes. Continuar pensant en la “lluita” final porta amb el temps al desencís o a passar-se al possibilisme.

Els problemes de les esquerres transformadores continua sent el de les veritats absolutes, tals com les clàssiques dels comunistes, com, també, les noves dels verds. Amb les “veritats” venen les divisions, la fragmentació. Sempre hi ha una veritat i la resta o son traïdors, o simplement acaben ser considerats com competidors .

La necessitat de la cooperació, de sumar forces de forma estable i sobre tot, de generar fórmules institucionals, als ajuntaments, parlaments o governs, de terceres opcions davant el bipartidisme del sistema, va allunyant-se de l'horitzó. El cas de Rosa, és, doncs, el resultat de tot això.